

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)
Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)
Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar til én af de følgende to tekster:

1. (a)

55¹

At være fader til tre børn og være misundelig på alle tre, men hvor havde de det dog også bedre end han selv nogen sinde havde haft det, de forkælede unger, dødsens forkælede, og det var hans kone der forkælede dem og det var ham selv der forkælede dem og det var samfundet der forkælede dem, og hvis de vidste hvad det ville sige at
 5 være opvokset som han var opvokset, og hvis han ymtede noget så var der hånlatter, men kendte de til nød, vidste de hvad det ville sige at sulte, der sad de alle tre med hvert sit værelse, og den ældste beklagede sig oven i købet over at i det allerførste år havde hun måttet sove i deres soveværelse inden de købte hus, som om det havde været sjovt for dem selv, og alle de traumer hun havde fået fordi hun måtte sove i forældrenes
 10 soveværelse og så fra halvanden til fire havde måttet dele værelse med sin lillesøster der under alle omstændigheder det første årstid sov i forældrenes soveværelse, og vidste de hvad det betød at være arbejderfamilie dengang, vidste de at man kunne bo og måtte bo seks, to voksne og fire børn, i en toværelses lejlighed, og det var en lejlighed der var en kælderlejlighed og klam og den eneste udsigt det var til folks ben og snedriver, og anede
 15 de hvad arbejdsløshed var, sådan behård arbejdsløshed hvor det ikke drejede sig om understøttelse men drejede sig om det daglige brød og den daglige kålrabi, og det var hans far og det var hans egen barndom, og det var dengang hvor der næppe var råd til helt at spise sig mæt og hvor en spand nedfaldsæbler var en velgørenhedsgerning, og fatter I overhovedet, og der sidder I og der svælger I og der vrager I og der kræsenerer I,
 20 og hvad havde vi, og der var ikke noget om at være ved at kaste op bare ved tanken om fedt flæsk eller ikke gide æde kartofler for man var lykkelig over blot lugten af fedt og synet af kartofler, men det var ikke alene det, for det kunne man forstå, men hvis man blot havde haft forældre som deres børn havde forældre, skønnede de overhovedet på det, forældre der ikke drak sig fulde, forældre der ikke tævede deres børn på stribe,
 25 forældre der ikke lukkede deres børn ude eller inde i kældre og skabe, forældre der blot var forældre og som gennemdrøftede deres børns problemer med deres børn, forældre der tog sig tid, forældre der tænkte på at være hjemme når børnene kom fra skole, forældre der overhovedet spurgte hvad der var sket i skolen, forældre der var forældre som rigtige forældre var, skulle man ikke misunde sådanne børn, bare den chance at
 30 opleve virkelige forældre (og mod sådanne muligheder blegnede plasticosernes og fjernsynets og båndoptagernes og volvoernes vidundere fuldstændig - for det var ikke engang værd at misunde dem det), blot det virkelig at have forældre, kunne han ikke misunde sine børn det, hvis I vidste hvad det ville sige, I ville skønne på, at have en far og en mor, en rigtig far og en rigtig mor, hvis han dog blot selv havde haft det, så
 35 herlige forældre som hans børn havde haft herlige forældre, hvis han dog blot selv havde haft en far som sig selv, kunne man ikke misunde sine børn den chance, utaknemmelige skarn.

Peer Hultberg: af Requim, 1985

¹ Værket består af 537 stemmer. Dette er stemme nummer 55

1. (b)

Maretopolis¹

Oppe i byens elektrisk-knitrende luft
hænger dirrende ledninger
med glemte signaler om sølv og hemmelige telefoner.

5 Dybt under jorden løber strømme
i væskende, algeførede rør:
beregnete til at føre resterne
af vores brugte drømme væk.

10 Henover himlen spilles filmen: tiden.
Ingen af os kan vise billet
til denne forestilling.

Midt i maskinernes tunge døgndrift færdes vi,
også du og jeg,
halvt bevidstløse halvt drømmere
i hypnose og uvidenhed.

15 Vi leder efter nøgler og tegn.
Drømmer om et levende liv
og håber på en trappe i drømmen
der ikke fører op igen.

20 Vores tilstand er glemt når vi vågner
drømmens rum findes allerede kun drømmende.
Højst én dag rummes i vores erindring,
skal vi aldrig nå ud af denne klokkes vakuum?

25 Ukendte, modtag dette signal,
vi har mistet fornemmelsen
famler efter en kontakt,
kan ikke finde rummet og livet.
Vi vil uuuuud, vis os en sunken tunnel,
tal om de forsvundne stjerner
lad en stemme forkynde den yngste dag.

Janus Kodal: Maretopolis. Fra digtsamlingen: Antologi, 1991

¹ Maretopolis: By under havet. Selvpåfundet ord, der er dannet af metropolis: storby og mare (latin): hav. Der kan sikkert også associeres til mareridt.
